

[Marie Hjelmer.]

der seksuel Hygiejne. Det er en meget vanskelig Side af Opdragelsen. Der er dem, der er af den Formening, at det tilkommer Hjemmene alene at tale med Børnene om disse Spørgsmaal, som saa tidligt beskæftiger dem; men jeg mener, at Skolen ikke kan komme udenom det, særlig i Betragtning af, at de fleste Forældre slet ikke er i Stand til paa den naturhistorisk-biologiske Maade, hvorpaa dette Spørgsmaal maa gribes an, at give Børnene den rigtige Forklaring paa Livets Fremkomst og Organernes Funktioner. Vi har i Dansk Kvindesamfund gennem mange Aar beskæftiget os med denne Side af Opdragelsen, og vi har for Resten bragt i Erfaring, at det er et Fag, som man har taget op paa mange Seminarier. Men jeg kunde ønske, at det blev nævnt i den Undervisningsplan, der skal udarbejdes, at det bliver optaget, selvfølgelig ikke som et selvstændigt Fag, ikke som et eksamenspligtigt Fag, men dog som et Led i Naturhistorieundervisningen eller Sundhedslæren, eller hvad man nu vil.

Saa kunde jeg ogsaa have ønsket, at Faget kvindelig Husgerning var blevet optaget paa de Seminarier, hvor der er Kvinder; men jeg forstaar jo, at man er veget tilbage for den store Udgift, dette vilde medføre, og for den Ulempe, det vilde være at øge Undervisningen med endnu et Fag. Det er jo nemlig en ganske anselig Række af Fag, der skal arbejdes med, og man skulde fristes til — det indrømmer jeg — at mene, at fire Aar knap vil slaa til, hvis man skal igennem saa store Pensa, som der kræves i Øjeblikket. Men saa er det, vi maa haabe paa, at den højtærede Minister vil være der med Amputationskniven. I Ministerens Haand ligger Fornylelsen af Seminarieundervisningen. Vi giver jo egentlig kun Rammerne og bestemmer ikke, hvad der skal puttes ind i disse Rammer. Vi trænger, synes jeg, haardt til en Fornylelse af Seminarieundervisningen; men naar man gennemlæser Ministerens Udtalelser i Folketinget, faar man Tro paa, at hvis nogen kan løse den vanskelige Opgave, det er at skære det døde Kød bort af Undervisningsstoffet, saa maa det være den højtærede Undervisningsminister. Jeg tror, at hvis alt det kommer bort, som er overflødig, forældet, ubrugeligt — og der er meget af det —, saa vil der blive Luft, og saa vil der blive Tid, og saa gør det ikke saa meget, at der er mange Fag. Jeg kan i øvrigt ikke se, at der er et eneste af de Fag, der her er nævnt, som kan undværes.

Jeg føler Trang til at takke den højtærede Minister for hans Taler i Folketinget,

hvori han saa klart har understreget, hvad det er, det først og sidst kommer an paa, nemlig Personlighedens Udvikling. Klart og skarpt er i disse Taler ogsaa de nye Tanker fremhævet, som maa bære Undervisningen paa Seminarierne, de, der skal være Grundlaget for det hele.

Maa jeg sige to Ord om Optagelsesprøven, som blev angrebet saa stærkt af Venstres Ordfører. Det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (Stegger Nielsen) paastod, at Optagelsesprøven var blevet betydeligt skærpet ved det foreliggende Forslag. Jeg synes, at den Paastand er ganske uholdbar; det er mig umuligt at se andet. Den ærede Ordfører nævnte som det første Punkt, at 17 Aars Alderen er blevet indført som Aldersgrænse; men hvordan *det* skal være en forøget Vanskelighed, begriber jeg ikke; det maa dog snarere være en Lettelse, at man ikke behøver at være fyldt 18 Aar. Dernæst talte den ærede Ordfører meget udførligt om, at det var urigtigt, at Kundskabsfylden ved Realeksamen, som det jo er udtrykt, skulde være Normen. Jeg maa dog gøre opmærksom paa, at det utrykkeligt siges, at det skal være Folkeskolens Hovedfag, der skal være det vigtigste, *dem* skal man lægge Vægten paa. Det ærede Medlem dvælede ogsaa ved Landbefolkningens Vanskelighed ved at søge Mellem- og Realskolen. Jeg havde i det hele, da det ærede Medlem talte, en Følelse af at være hensat til Tilstandene for en Menneskealder siden (*Stegger Nielsen: Saa?*). Ja, det havde jeg, da det ærede Medlem omtalte den uhyre Vanskelighed ved at søge Skolerne. Vi ser i Byerne — og jeg har boet i flere Provsbyer — hver Morgen en Strøm af Børn fra Landet komme ind til Skolen pr. Cykle, pr. Bil eller Tog, med Smaakøretøjer o. s. v. Der er slet ikke mere det uhyre Skel mellem Land og By, som det efterhaanden er blevet et Dogme for Venstre at hævde. Der er en ivrig Vekselvirkning mellem Byens Børn og Landets, Byens Folk og Landets. Jeg skal være den sidste til at lægge et Halmstraa i Vejen for den Bondekarl fra Ploven, som ønsker at være Lærer. Jeg er ogsaa overbevist om, at der kan komme meget værdifulde Lærerkrafter fra en lidt ældre Ungdom, som først lidt efter lidt er kommet til Klarhed over, at Lærervirksomheden er deres Kald. Men jeg vil jo rigtignok tro, at der ogsaa skal være en let Adgang for dem.

Det ærede Medlem beklagede, at Præparandaaret nu ikke mere skal forlanges. Det er maaske ogsaa et Tab, det havde muligvis været overordentlig nyttigt, at